

T i O

Siedząca w metrze kobieta
odbiera telefon.
Po chwili słuchania mówi wyraźnie:
„Dobrze. Zostaw. Ja to ogarniam.
Już lecę”. (Choć siedzi.)
Dodaje jeszcze:
„O... totalnie!”
i niewidoczny dla rozmówcy uśmiech
spada obok mnie.

I zaraz potem dzwoni mój telefon.
Ten mężczyzna jest trochę speszony
słyszony huk
mój głos w tle niewyraźny
i zaczynam rozmowę od:
„Właśnie jestem w drodze”.
Więc on mówi szybko:
„Przepraszam. Zadzwoń później.
Ogarniaj swoje tematy.
Tymczasem”.
Właśnie mam trochę tego czasu
bo jadę i mogę pomyśleć sobie
że za nagłą karierą słów
„ogarniać” i „totalnie”
w języku polskim
stoi totalne nie
nieogarnianie

masy zdarzeń relacji zawitych
uczuciu zawieszonych na sieciach połączeń
wśród nieznanomych twarzy
uśmiechów do siebie
dotknięć cudzych płaszczy
i jeszcze tego jak leci się na siedząco
i próżnuje w locie

wsobnie bez wiedzy
kim była ta kobieta obok
i kto właściwie dzwonił
do kogo kiedy

totalna nieogarnialność
to wynik czasu szybkości ciemności
twarzy w szarym poblasku świetlówek
więc jeśli komuś uda się uchwycić
sprawę za rogi za włosy za pysk
czy za co mają nie wiadomo
to triumfalnie obwieszcza
„Ach, na maksa!
Ja to ogarniam”.
totalnie
choć to jedynie frafra
fragment

W klimacie

Wyczerpanie i przemęczenie
– tak objawia się sukces
  niestety
skutki obijania się głową
o mur latami
są takie same
podkrążone oczy
nieprzytomny wzrok
pośpiech i kołatanie serca
zgadnij więc patrząc
w lustro na szarą twarz
co cię spotkało
które z nich
  o, trudno
ani po przemęczeniu
ani po owocach
które psują się szybko
w klimacie depresji